

عنوان مقاله:

الیاف نانوکامپوزیتی حافظه دار: شبیه ساز تارهای ماهیچه مصنوعی

محل انتشار:

کنفرانس ملی کاربرد فن آوری های نوین در شیمی و مهندسی شیمی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده‌گان:

محدثه زهری - کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی مکانیک

مهندی کاروان - استادیار - هیات علمی، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی مکانیک

علی اکبر دستگردی - دانشجوی کارشناسی، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی مکانیک

خلاصه مقاله:

کامپوزیت‌های پلیمری حافظه دار با تحریک حرارتی دسته‌ای از ترکیبات هستند که قابلیت بخارسرپردن شکل اصلی خود را داشته و پس از تعییر شکل به شکل موقت با اعمال تحریک گرمابی به هندسه نزدیک به شکل اولیه خود باز می‌گردند. در این تحقیق، فرمولاسیون، روش ساخت و خواص مکانیکی - حافظه داری نوعی از الیاف حافظه داری شکلی با تحریک حرارتی به عنوان تارهای نانوذرات کربنی از ۵-۰ درصد وزنی با بهینه سازی درصد ترکیبات استفاده شد. فرایند ترکیب مذاب و ایجاد تفرق ذرات توسط اکستروژن صورت گرفت و الیاف توسط جمع کننده الاستومری و تقویت شده با روی خروجی مذاب تولید شد. در این مطالعه بمنظور بررسی کارآئی الیاف تهییه شده، از آزمون رهایش انرژی توسط سامانه لودسل کرنشی مناسب با جابجایی تبر یکسر گیردار به بررسی قابلیت حافظه داری الیاف خالص و نانوکامپوزیتی استفاده شد. آزمون حرارتی رویشی تفاضلی DSC به منظور تأیید نتایج در خصوص مقادیر فاز آمورف، کربستال و تغییرات در دمای شیشه‌ای صورت گرفت. نتایج نشان داد ترکیبات آلیاژی PLA/TPU با نسبت وزنی ۵۰/۵۰ منجر به بیشترین خواص حافظه داری در رابطه با انرژی برگشت پذیری در الیاف حافظه دار دوطرفه می‌گردد، درحالیکه افزودن نرم کننده اصلاحی و نانومواد به دلیل تاثیر متقابل بر روی خواص باعث کاهش انرژی رهایش و تغییرات در مقادیر فاز کربستال و دمای شیشه‌ای الیاف نانوکامپوزیتی می‌گردد. نتایج همچنین نشان داد داد ترکیبات نانوکامپوزیتی PLA/TPU با نسبت وزنی ۴۰/۳۰ با ۳ درصد وزنی نانومواد بیشترین خواص حافظه داری را نسبت به کامپوزیت‌های هم‌پایه خود دارد.

کلمات کلیدی:

نانوکامپوزیت، پلیمر ترموبلاستیک، پلی لاکتیک اسید، پلی بورتان ترموبلاستیک، حافظه دار، انرژی رهایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1504018>